

складного дискусійного питання під час занять; спільне обґрунтування економічної моделі, зв'язків між її елементами, колективна розробка пропозицій щодо майбутнього розвитку економічних явищ і процесів обговорюваної проблеми.

Інтерактивні методи дозволяють використовувати теоретичні знання, опанувати методологію і прискорити засвоєння практичного досвіду. Вони несуть в собі великі можливості і повинні знайти широке застосування в навчальному процесі закладів вищої освіти в цілому і, зокрема, при викладанні економічних дисциплін.

Список використаних джерел:

1. Кларин М.В. Инновации в мировой педагогике: обучение на основе исследования, игры и дискуссии. – Рига: НПЦ «Эксперимент», 1995. – 176 с.
2. Ковальчук В. Б. Педагогічні умови формування професійного мислення майбутніх фахівців економічного профілю у вищих навчальних закладах: дис. ... кандидата пед. наук: 13.00.04 / Ковальчук Валентина Борисівна. – К., 2007 – 233 с.
3. Ковальчук Г. О. Активізація навчання в економічній освіті: [навч. посіб.] / Галина Олександрівна Ковальчук. – [2-ге вид., доп]. – К.: КНЕУ, 2005. – 298 с.
4. Кошечко Н. Інноваційні освітні технології навчання та викладання у вищій школі / Н. Кошечко // Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Педагогіка. – 2015. – Вип. 1(1). – С. 35–38.
5. Helen Crompton. Moving toward a mobile learning landscape: presenting a mlearning integration framework [Електронний ресурс] / Helen Crompton // Interactive Technology and Smart Education. – 2017. – Vol. 14. Issue: 2. – P. 97–109. – Режим доступу: <https://doi.org/10.1108/ITSE-02-2017-0018>.

Головіна Ніна Сергіївна

Кременчуцький льотний коледж Національного авіаційного університету

ЕМОЦІЙНЕ УПРАВЛІННЯ РОЗВИТКОМ ПРАЦІВНИКІВ ОРГАНІЗАЦІЇ

В теперішній умовах розвиваючих ринкових відносин промисловим, торгівельним компаніям, навчальним організаціям недостатньо тільки інтелектуального потенціалу своїх співробітників. Важливою складовою стає емоційне управління людьми для ефективної діяльності всієї структури в цілому.

Сильні й непередбачувані емоції, такі як гнів, роздратування, грубощі, можуть зруйнувати колектив і завадити плідній роботі, надмірне занепокоєння знижує розумові здібності, а засмучення впливає на емоційний інтелект. Відповідно для якісної діяльності колективу необхідно проаналізувати емоції людей, що виникають в процесі роботи.

Емоції – психічне відображення стану актуальних потреб. Вони також допомагають зняти нервову напругу, подолати труднощі, мобілізувати людей для досягнення поставлених цілей.

Досвідчений керівник налаштовує своїх підлеглих емоційно так, щоб можна було контролювати і направляти кожного для створення атмосфери доброзичливості й допомоги, боротьби з негативними емоціями, попередження конфліктів. Досягти цього можна завдяки розвитку емоційного інтелекту через управління собою і відношеннями з людьми.

Ключові складові емоційного інтелекту та пов'язані з ними якості можна розділити на:

1. Особистісні якості як спроможність управляти собою через самопізнання завдяки порівнянню свого внутрішнього «Я» з навколишнім середовищем.

Емоціональне самопізнання:

- пізнання емоцій і їх вплив на внутрішнє «Я»;
- емоційність в прийнятті рішень;
- адекватна самооцінка;
- упевненість в собі.

Самоконтроль:

- управління негативними емоціями;
- відкритість, чесність, прямота, справедливість;
- можливість пристосовуватися до різних умов навколишнього середовища;
- прагнення до перемоги – орієнтація на успіх;
- ініціативність – здатність пошуку і спроби нового;

- оптимізм – позитивне ставлення до навколишнього світу.

2. Соціальні якості, що зумовлюють наше управління відносинами з людьми.

Соціальна чутливість:

- співпереживання – чуйне відношення до потреб і проблем інших людей;
- інформованість – розуміння функціонування системи і здатність відслідковувати зміни;
- передбачливість – здатність передбачати потреби людей і вчасно на них реагувати.

Керівництво відносинами:

- підтримка саморозвитку;
- натхнення, запал, здатність вести за собою інших;
- володіння тактикою переконання;
- урегулювання конфліктів;
- зміцнення особистісних взаємовідносин;
- робота в команді, співпраця.

3. Професійні якості:

- професійна компетентність;
- здатність до самонавчання.

В емоційних станах можуть розкриватися як типові, так і нехарактерні особливості поведінки людини. В звичних ситуаціях зазвичай емоції проявляються згідно типологічних особливостей особистості. Наприклад, сангвініків відрізняє бадьорість та життєрадісність, а меланхоліків довготривалий смуток. Але саме певні обставини чи ситуації здатні викликати випадкові емоційні стани, які неприємні особливостям конкретної людини.

Керувати окремими емоціями та намагатися їх коригувати дуже важко. Саме тому значно продуктивніше моделювати потрібну емоційну атмосферу, яка створює певний настрій та підіймає бойовий дух підлеглих, особливо, коли левова частина будови й втілення змін лягає на рядових співробітників.

Звісно не варто вважати, що управління емоціями – це вирішення всіх проблем, тут важлива обережність. Але практика різних компаній показує, що така система дає значущі результати і максимальний ефект особливо в швидко зростаючих організаціях. Таким чином, мистецтво менеджменту полягає в правильному виборі системи керівництва для кожної окремої структури.

Білоус Валентина Степанівна

Вінницький державний педагогічний університет імені Михайла Коцюбинського

ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОТЕЧНИЙ СЕРВІС В СТРУКТУРІ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ КОМУНІКАЦІЙ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Стрімкий розвиток та глобалізація інформаційно-комунікаційних технологій, реформування освіти зумовлюють необхідність зміщення акцентів у функціонуванні бібліотеки закладу вищої освіти (ЗВО), як однієї із інфраструктурних інформаційно-комунікаційних складових, вимагають якісного бібліографічно-інформаційного обслуговування, формування інформаційного поля та оперативного доступу до інформації, впровадження інноваційних технологій у бібліотечну діяльність. Бібліотека займає важливу роль у процесах збільшення представництва української науки в глобальному просторі наукових комунікацій, здійснює діяльність щодо адаптації університетської науки у цифровому медіапросторі. Сьогодні актуальним є питання збільшення внеску бібліотеки у розвиток інституціональних місій і цілей, впровадження нового спектра послуг, спрямованих на підтримку фахової комунікації, моніторинг, аналіз та інтеграцію результатів досліджень до світового наукового простору. Якісні зміни, які відбуваються у бібліотечно-інформаційному середовищі, характеризуються загальними тенденціями, пов'язаними з широким розповсюдженням електронних ресурсів; впровадженням та розвитком нових інформаційних технологій, які забезпечують процеси